

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. Ž., narozený X,
bytem X
zastoupen Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
advokátem se sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2022, č. j. KK/1027/DS/21-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 8. dubna 2021, č.j. 17487/OD-P/20/Ka, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, za což byla žalobci uložena pokuta 1.500 Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán I. stupně vymezil místo přestupku nedostatečně, není uvedeno číslo komunikace, proto není možné místo přestupku jednoznačně identifikovat. Dále podle žalobce dle videozáznamu mělo dojít k přestupu v 9.22 hod, avšak ve výroku rozhodnutí je čas 9.38. Důkazy podle žalobce netvoří ucelený řetězec svědčící o spáchání protiprávního jednání žalobce. Jen výpovědi policistů za dané situace nelze protiprávní jednání žalobce prokazovat, když v celém řízení není dostatečně specifikováno a prokázáno místo a čas spáchání údajného přestupku, jsou zde rozpory mezi jednotlivými důkazy, které byly správními orgány provedeny. Odůvodnění tohoto rozporu výsledkem policisty R. rozhodně neobstojí, když tvrzení o tom, že časový údaj na kameře a záznamu PČR "byl rozštelován" nemůže obstát, když nebylo doloženo, zda a kdy časový nesoulad byl zjištěn.
3. Dále žalobce v žalobě tvrdil, že výpovědi policistů jsou nekonzistentní, když svědek R. Š. žádné protiprávní jednání neviděl. Svědci R. a Š. se neshodli na tom, zda v době, kdy viděli obviněného, jejich vozidlo stálo, či jelo (bylo v pohybu). Rovněž časový údaj 3 sekundy, za které měli policisté obviněného vidět za situace, kdy se zejména řidič policejního vozu musel věnovat dění v silničním provozu, je nereálný. Navíc výpověď samotného řidiče vozidla, který uvedl, že jako řidič služebního vozidla se věnoval silničnímu provozu, ale v tuto dobu se soustředil na řidiče, který projížděl kolem nich je nevěrohodná, když reálně není tato situace možná. Z výpovědi svědků rovněž vyplynulo, že žalobce znají, již jej vícekrát kontrolovali, a i přesto obviněný nemá za poslední 3 roky žádný záznam o přestupku. Žalobce je častým účastníkem silničního provozu, když nelze vyloučit zcela tendenční výpovědi svědků ve vztahu k žalobci, kterého zrovna tito policisté kontrolují opakovaně. Správní orgány mají podle žalobce opatřovat důkazy, svědčící v neprospěch i ve prospěch obviněného, když v daném případě se jednalo např. o místní šetření, které by ověřilo, zda a jak mohli policisté protiprávní jednání žalobce vnímat svými smysly.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že správní orgán prvního stupně shledal rozpor mezi časem spáchání přestupku uvedeným v oznámení přestupku PČR a úředním záznamem PČR, kde je jako čas spáchání uvedeno 09:38 hodin, a videozáznamem, kde je jako čas spáchání přestupku zaznamenán čas 09:22 hodin. Svědek – zakročující policista uvedl, že je možné, že vozidlo, jež předmětného dne řídil, má zvlášť časový záznam, a že tento byl rozštelován. Dle svědka došlo k protiprávnímu jednání v čase uvedeném na úředním záznamu a v oznámení přestupku. Uvedeným postupem bylo tedy prokázáno, že ke spáchání přestupku došlo v čase 09:38 hodin. K místu spáchání žalovaný uvádí, že toto je dostatečně určité a není možná záměna s jiným místem. Na pozemní komunikaci v Karlových Varech, v ulici Chebská se nachází pouze jediná čerpací stanice MOL a žalobce jel ve směru od obchodního domu Kaufland právě kolem této čerpací stanice, kde mu služební vozidlo PČR dávalo přednost v jízdě.
5. Dle ustanovení § 3 správního řádu správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž dle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu

věci a nejsou získány či provedeny v rozporu s právními předpisy. Z dikce tohoto ustanovení tedy vyplývá, že správní orgán je povinen nashromáždit tolik důkazních prostředků, kolik je třeba ke zjištění skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V daném případě vycházel správní orgán prvého stupně z oznámení přestupku, z úředního záznamu zakročujícího člena hlídky PČR a ze svědeckých výpovědí zakročujících policistů. Ze spisového materiálu je zřejmé, že policisté stáli se služebním vozidlem na výjezdu od čerpací stanice MOL a dávali přednost vozidlům jedoucím po hlavní pozemní komunikaci, tedy po ulici Chebská, proto se zcela konkrétně mohli svým zrakem soustředit na projíždějící vozidla a řidiče. Skutečnost, že řidič vozidla není připoután bezpečnostním pásem, je objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že odvolatele viděli, že nebyl připoután bezpečnostním pásem, může být samo o sobě věrohodným důkazem.

6. Policisté podle žalovaného při svědeckých výpovědích uvedli, že předmětného dne byla dobrá viditelnost, že stáli (jeden z policistů si nebyl jist, zda stáli či se pohybovali pomalým krokem) na výjezdu z čerpací stanice a dávali přednost vozidlům jedoucím po hlavní pozemní komunikaci, protiprávní jednání sledovali cca 3 vteřiny, žalobce měl na sobě pracovní oděv, vzadu na vozidle byla umístěna zatemňující folie, proto zezadu do vozidla nebylo vidět. Všechny zmíněné skutečnosti pak vyplývají i z pořízeného videozáznamu. Z videozáznamu je patrné, že předmětného dne byla dobrá viditelnost, že vozidlo PČR v čase 00:47 záznamu přijíždí k výjezdu z čerpací stanice MOL, kde se zařadí za bílé vozidlo zn. Peugeot, které dává přednost vozidlům jedoucím po hlavní pozemní komunikaci. V čase 00:52 záznamu toto vozidlo opouští výjezd z čerpací stanice, vozidlo PČR stále stojí a v čase 00:56 záznamu se z pravé strany v záběru objevuje vozidlo zn. Mercedes, tedy vozidlo žalobce, které ze záběru mizí v čase 00:59 záznamu. Policisté tedy sledovali vozidlo žalobce po dobu 3 vteřin, kdy po uvedené dobu jim výhled na projíždějící vozidlo žalobce nezakrylo žádné další vozidlo jedoucí v opačném směru jízdy. Ihned po projetí vozidla žalobce se hlídka PČR za tímto vozidlem rozjíždí a vozidlo žalobce zastavuje následně až u domu č. p. 62. Z videozáznamu je rovněž zřejmé, že na zadním okně vozidla je umístěna zatemňující folie a po vystoupení řidiče je zřejmé, že tento má na sobě pracovní oděv. Vzhledem k tomu, že výpovědi obou policistů jsou konzistentní a ve vzájemném souladu, lze přisvědčit závěru správního orgánu prvého stupně, že jejich výpovědi jsou zcela věrohodné. K osobám policistů a tím i věrohodnosti jejich výpovědí žalovaný dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jejich tvrzení, neboť, na rozdíl od žalobce, neměli policisté na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen svoji služební povinnost, při níž jsou vázáni závazkem, aby případným zásahem do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročili míru nezbytnou k dosažení účelu sledovanému služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policisté v této věci uvedené zásady překročili.
7. K námitce žalobce, že nelze vyloučit tendenční výpovědi svědků ve vztahu k žalobci, kterého zrovna tito policisté kontrolují opakovaně, žalovaný uvádí, že ze svědeckých výpovědí zakročujících členů hlídky PČR, je zřejmé, že svědek R. do protokolu uvedl, že žalobce osobně nezná, ale dříve prováděl jeho kontrolu a svědek Š. do protokolu uvedl, že žalobce zná z místní znalosti a kontroloval jej již vícekrát. Ze svědeckých výpovědí ale nikterak nevyplývá, že by žalobce měl k osobám policistům jakékoli výhrady. Sám žalobce v podané žalobě uvádí, že je častým účastníkem silničního provozu, proto není neobvyklé, že je policisty kontrolován.

8. V replice žalobce uvedl, že V průběhu řízení nebyl doložen žádný úřední záznam, který by potvrdil výpověď svědka o chybném uvedení času v záznamovém zařízení. Podle žalobce jde o zásadní vadu v řízení, která způsobuje nezákonnost a nesprávnost rozhodnutí. Místo spáchání přestupku by mělo být přesněji individualizováno, např. uvedením čísla popisného domu, u kterého mělo k deliktu dojít, či označeno např. kilometrovníkem na dané silnici a označením čísla pozemní komunikace. Je dle žalobce rovněž otázkou, zda z předmětného popisovaného místa mohli policisté zahlédnout to, že žalobce měl porušit dopravní předpisy. K této otázce správní orgán neprovedl řádně dokazování a žalovaný tuto vadu neodstranil.
9. Žalobu soud neshledal důvodnou.
10. Správní orgán prvního stupně vymezil čas místo přestupku a protiprávní jednání takto: „žalobce dne 25. listopadu 2020, v 09:38 hodin, na pozemní komunikaci v Karlových Varech, ulice Chebská, u čerpací stanice MOL ve směru od obchodního domu Kaufland, řídil motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Vito, SPZ: X, které bylo povinně vybaveno bezpečnostními pásy, přičemž za jízdy nebyl na sedadle připoután bezpečnostním pásem, přestože byl tomuto povinen.“
11. Soud na základě takto vymezeného skutku má za to, že takový výrok rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu a § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupek a řízení o nich, neboť je dostatečně přesný, jasný, srozumitelný, určitý a není na základě provedeného vymezení skutku možná záměna za jiný skutek. Místo přestupku je vymezeno jednoznačně označením obce, ulice, směru jízdy a nejbližší budovy. Je tedy označena i komunikace, na níž k přestupku došlo – označením obce - Karlovy Vary a ulice - Chebská, tudíž není vadou, že není uvedeno přímo číslo komunikace. Záměna komunikace je vyloučena. Další upřesnění místa spáchání přestupku je ve výroku rozhodnutí provedeno slovním označením budovy – čerpací stanice MOL. Jelikož v dané ulici je jen jedna čerpací stanice této značky, není možná záměna s jinou budovou a není nutné uvádět i číslo budovy, jak navrhoval v replice žalobce.
12. Pokud jde o čas spáchání přestupku, podle názoru soudu postačuje provedené dokazování výsledkem policisty M. R., který vysvětlil rozpor mezi časem spáchání přestupku v úředním záznamu a oznámení přestupku na jedné straně a na videozáznamu na straně druhé. Svědek uvedl, že je možné, že vozidlo má zvlášť časový záznam a že tento byl rozštelován. Takové vyjádření nelze hodnotit jako nemožné či jako nevěrohodné pouze proto, že o času na vozidle nebyl pořízen kontrolní úřední záznam. Rozhodující je v daném případě skutečnost, že se jednalo o přestupek, který zaznamenali policisté svým vnímáním, videozáznam byl pouze podpůrný nepřímý důkaz o tom, že před vozidlem policistů projelo vozidlo žalobce. Rozhodující tedy jsou časové údaje přímo stanovené policisty a takto zapsané v oznámení přestupku a v úředním záznamu o přestupku.
13. Soud neshledal zásadní rozpor ve výpovědích svědků ohledně otázky, zda v době pozorování přestupku vozidlo policistů stálo či jelo, neboť svědkové R. i Š. v podstatě shodně potvrdili, že jejich vozidlo buď ještě stálo na křižovatce, nebo se právě rozjíždělo.
14. Časový údaj doby pozorování přestupku oběma těmito policisty v délce 3-4 sekundy je podle názoru soudu reálný i s ohledem na videozáznam, který zachycuje kolem policistů právě projíždějící vozidlo žalobce s tím, že zezadu do vozidla již nebylo vidět, tudíž by přestupek pozorovatelný, když se žalobce k policistům přibližoval a když je míjel. Tomuto může odpovídat subjektivní odhad policistů 3 sekundy. I v případě, že se řidič R. věnoval

provozu, mohl právě zaznamenat nepřipoutaného řidiče ve vozidle, jemuž dával přednost a kterého kvůli tomu právě v provozu sledoval.

15. Nevěrohodnost výpovědí policistů nelze dovodit ani ze skutečnosti, že policisté již v minulosti kontrolovali žalobce jako řidiče. Jednak nebyl v minulých 3 letech uznán vinným z žádného přestupku, tudíž nelze mít za to, že by se na něho policisté nějak zaměřovali. To, že byl v minulosti žalobce již kontrolován a že z toho důvodu je policistům znám, je zřejmě dáno pouze okolností, že, jak sám žalobce uvádí, je častým účastníkem silničního provozu.
16. Jelikož v daném případě správní orgány opatřily dostatek důkazů svědčících o spáchání předmětného přestupku, především vlastní výpovědi policistů, kteří přestupek pozorovali vlastními smysly, a jelikož tyto výpovědi působí věrohodně, jsou úplné, konzistentní a navzájem souladné a jsou dále podpořeny i nepřímým důkazem videozáznamem, má soud, stejně jako správní orgány, přestupek za dostatečně prokázaný a další dokazování, např. zmíněným místním šetřením, za nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti a účelnosti řízení.
17. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 28. listopadu 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně